

KONSPEKT

Wywołanie głosek szeregu szumiącego

Część I (wstępna)

Przywitanie się z pacjentem

Przeprowadzenie wstępnego wywiadu z rodzicem. Poznanie zainteresowań dziecka.

Ćwiczenia oddechowe:

- Ćwiczenia oddechowe
 - ❖ Puszczanie baniek mydlanych,
 - ❖ Zabawa w „Magiczne cukierki”
Za pomocą wydechu dziecko przesuwa po stole mały cukierek,
 - ❖ Dziecko leży na plecach na dywanie. Na brzuchu znajduje się pluszowy miś, który rusza się wraz z wdechem i wydechem dziecka.
- Ćwiczenie języka:
 - ❖ Klaskanie językiem- naśladowanie konika,
 - ❖ Ssanie cukierka czubkiem języka,
- Ćwiczenie warg:
 - ❖ Uśmiechnięta świnka – układanie warg w kształcie ryjka, a następnie rozsuwanie do uśmiechu,
 - ❖ Próby gwizdania,
 - ❖ Posyłanie całuszków.

Część II (centralna)

- Wywołanie głoski [ʃ]
 - ❖ Logopeda pokazuje dziecku przed lustrem ułożenie narządów mownych przygotowanych do wybrzmiewania głoski. Szczególny nacisk kładzie na ułożenie języka na wałku dziąsłowym oraz układaniu ust w ryjek (Michalak-Widera 2007:15).
 - ❖ Logopeda uwrażliwia miejsce artykulacji (wałek dziąsłowy) poprzez dotknięcie podniebienia słonym paluszkiem, rurką wafłową lub Nutellą (Demel 1994: 59) .

- Wywołanie głoski [ž]
 - ❖ Logopeda wyjaśnia dziecku, iż głoskę [ž] uzyskujemy podobnie do [š] poprzez uniesienie języka na wałek dziąsłowy i wysunięcie warg. Logopeda ukazuje dziecku różnicę pomiędzy bezdźwięcznym [š], a dźwięcznym [ž] (Nowak 1995: 42).
 - ❖ „Zabawa w orangutana”
Logopeda prosi dziecko, aby wypowiadało głoskę [š], stosując się do nowopoznanych zasad i delikatnie poklepując dłonią klatkę piersiową (Styczek 1981:506).
- Wywołanie głoski [č]
 - ❖ Logopeda wyjaśnia dziecku, iż głoskę [č] uzyskujemy podobnie do [š] i [ž] poprzez uniesienie języka na wałek dziąsłowy i wysunięcie warg. Logopeda ukazuje dziecku różnicę pomiędzy długą wymową [š], a krótkim i wybuchowym trwaniem [č] Należy zwrócić dziecku uwagę, iż w głosce [č] po zwarcie czubka języka z górnymi dziąsłami następuje przejście do szczeliny. Logopeda przybliży wewnętrzną stronę dłoni dziecka do ust, z których wybrzmiewa trwała głoska [š], a następnie nietrwała głoska [č] (Wierzchowska 1976, 43).
- Wywołanie głoski [ẓ̌]
 - ❖ Logopeda wyjaśnia dziecku, iż głoskę [ẓ̌] uzyskujemy podobnie do [č] poprzez uniesienie języka na wałek dziąsłowy i wysunięcie warg (zwarcie), a następnie powstania szczeliny. Logopeda ukazuje dziecku różnicę pomiędzy bezdźwięcznym [č], a dźwięcznym [ẓ̌] (Michalak –Widera 2007: 21).

Część III (końcowa)

Zadanie zadania domowego:

Dziecko ma kilka razy dziennie stawać przed lustrem i udawać świnkę (robić „ryjek”).

Zadaniem rodziców, podczas posiłków, jest uwrażliwianie wałka dziąsłowego Nutellą.

Rozmowa z rodzicem na temat wad wymowy dziecka i wyjaśnienie zadanych ćwiczeń.

Pożegnanie się z pacjentem i rodzicem